

- Tá vóru ongar tekniskar snildir til at taka. Hóast fyrirsöðufólkini vistu, at lidnar ljóðupptökur kundu keypast utanlands, so var ikki tal-ingur um, tí ráðini vóru ikki til slíkt.

- Vit noyddust tí at gera okkara egnu ljóðupptökur. Einaferð skuldu vit brúka ein goyggjandi hund, sum nærkaðist einum bónda-garði.

Fittari hundur hevur ikki verið til

- Oskar Hermannssen var leikstjóri, og hann hugsaði nógv um, hvussu hetta skuldi gerast. Hann fekk hugskotið at krúpa undir gólvteppið í útvarpsstovuni, og bað okkum seta mikrofonina tætt at teppinum, og so fór Oskar at goygja.

- Fittari hundur hevur ikki verið á nøkrum bóndagarði, sigur Poul Arne Joensen brosandí.

Tað vóru kortini ikki allar ljóðupptökur, sum riggaðu so væl. Einaferð fóru teir niðan undir Svartafoss at taka upp, men tá teir komu heim aftur, ljóðaði tað sum skramblaði verðin, og aðru ferðina skuldi teir taka upp áráknar, men tá avtornaði, ljóðaði tað sum ringasti torusluttur.

Seinni bílegði útvarpið ljóð í Danmark, og tá var einki fyri, sigur Poul Arne Joensen. M.a. var ein ljóð-mynd ein maður, sum gekk eftir skervi. Tað var hugtak-

andi at hoyra, hvussu ljóðið fánaði burtur, so hvørt sum maðurin gekk.

Steðgaðu á meðan rutubáturin fór frá

Vanliga var tað Oskar Hermannssen, sum legði út-varpsleikirnir til rættis og Georg L. Samuelson, sum týddi útlendsk leikrit. Hann gjørdi stórt arbeiði á hesum øki, sigur Poul Arne Joensen, sum nevnið m.a. rað-sendingarnar „Kring jørðina í 80 dagar“ og „Baskervill-hundurin“, umframt teir stóru páska- og hvítusunnusendingarnar við andaligum innihaldi, eitt nú „Barabas“ og „Cesar og Kleopatras“.

Alt hetta var gjørt í ógvu-liga trongligum umstøðum á Bryggjubakka.

- Tá vit tóku upp, noyddust eisini at hava í huga, nær Tróndur, Streymur ella Staksafossur fóru avstað.

- Vóru vit farnir undir at taka upp, noyddust vit at steðga á meðan bátarnir bakkaðu út frá, sigur Poul Arne Joensen.

Hann samanber tíðina í fyrstuni við umstøðurnar í útvarpinum í dag.

- Nú er alt lagt væl til rættis, aðrenn farið verður undir upptøkurnar, og send-ingarnar eru hægri mettar í virði, eins og tær sjálvandi eisini eru á hægri støði, enn áður.

- Áður var tað bara spennandi, og vit brúktu nógva tíð til hetta arbeiðið, men

talan var ikki um samsýning av nøkrum slag. Í dag er ein ávís skipan eisini fyri sam-sýning, sigur Poul Arne Joensen. Hóast hann nú er farin um tvey 76, so eru boð eftir honum.

Í farnu viku var hann við í fyrsta parti av krimisendi-røðini: Í myrkri eru allir úlv-ar gráir“.

Var við í royndarútvarpi

Prátið um útvarpið seinastu 40 árin, hevur fingið Poul Arne Joensen at minnst aftur á mang og hvat.

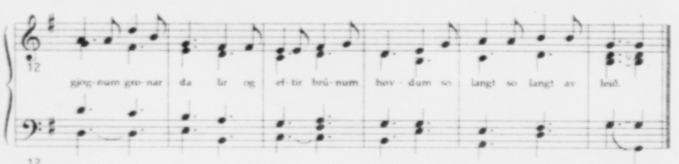
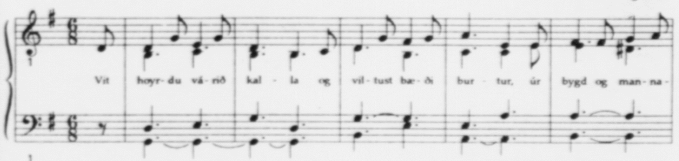
Hann sigur frá royndarút-varpi fyrst í fimtiárunum: - Mourits Mohr hevði skrivað lítlan útvarpsleik, sum hann kallaði „Ein sóknarstýrisfundur“.

So vilt eg minnst, vóru vit Poul Johannes Lindberg, Oskar Hermannssen, Mourits Mohr og eg, sum høvdu leiklutirnar, og Stig Rasmussen og Leif Mohr o.a., sum stóðu fyri tí tekniska við sendingini.

- Eg hevði bert ein lítlan leiklut, og sjálvt um send-ingin bert hoyrdist í Havn, so tosaðu fólk nógv um hetta. Tað var so forkunnugt hjá okkum, sum bert hoyrdu bretska, norska og aðrar útlendskar útvarpsrøddir, at hoyra føroyskt í lurtinum, sigur Poul Arne Joensen, sum heldur, at royndarsend-ingarnar helst hava verið gjørdar í samstarvi við Tórshavn Radio.

Vár

Orð: Karsten Hoydal
Lag: 1994

2. So rúsandi ein rørsla
í øllum heimsins lutum
í luft og mold og vatni
og mannasálum rann,
tað var sum túsund nálar
við mjúkum silkiþóðum
í okkar blóði spruttu
við villum vakstrarlag.

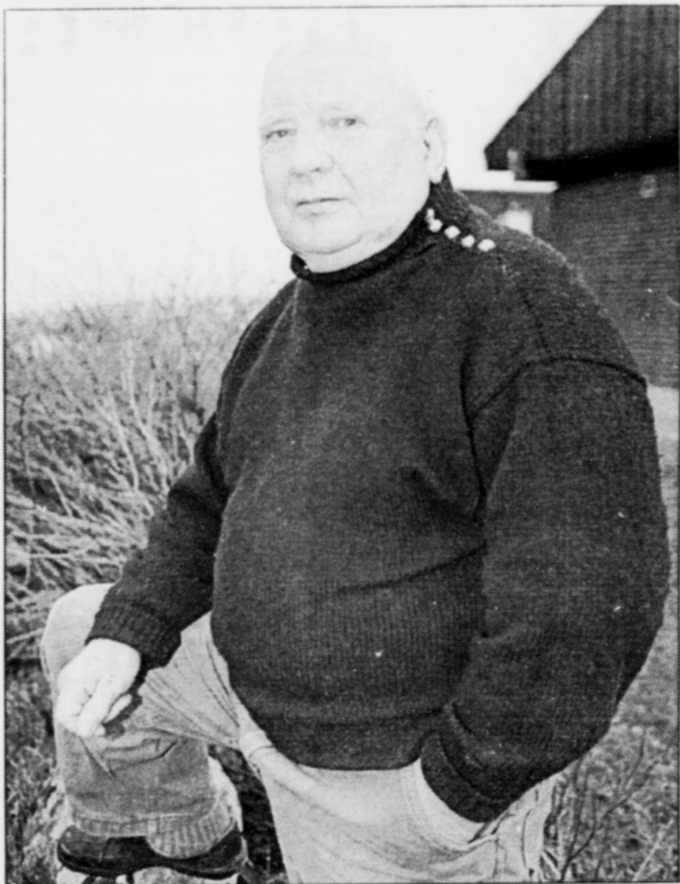
3. Á vegnum lomb og blómur
og brostin egg í reiðri,
tað leikaði og livdi
á vølli og í mold.
Við ungum, spentum
sonum
vit numu vársins undur,
hvørt bragd av lívi boðan
um lukku og um ást.

4. Tú ikki meir enn átjan
von sum eitt fagurt landslag
so mjúkur líkams-lægdir
og bróst so tógvurund,
títt hár sum gras í bjørgum
ið floymir út av torvu,
og hold á hálsi tínum
av mold og vætu reyk.

5. Og varrar mínar trýstar
ímóti hálsi tínum
tær kendu blóði spæla
títt heita hjartaslag,
tá gjørdist hendur mínar
sum leysar frá mær sjálvum
og leitaðu í blindum
at sötum loyndum fram.

6. So runnu sálir saman
í bráðum leiki brustu
og róku út í rúmið
í inniliga eind
sum sirm og summarlýkka
og tungur blómuangi –
ein flóð úr teirra keldu
sum lívið streymar úr.

Eftir Karsten Hoydal,
úr yrkingasavninum
»Teinur og tal« frá 1972

Poul Arne Joensen: - Tá vit tóku upp á Bryggjubakka, noyddust vit eisini at hugsa um, nær Streymur, Tróndur ella Staksafossur fóru avstað

Knút Olsen hevur gjørt
lagið til yrkingina Vár
hjá Karsteni Hoydal

Mynd: Jens Kr. Vang